

- A felperes e tekintetben az EUSZ 4. cikk és 13. cikk megsértésére hivatkozik, amennyiben ezek a többi intézményhez hasonlóan az Európai Parlamentet is kötelezik arra, hogy óvja meg a közösségi jogrend hatálya alá tartozó jogalanyok által a közösségi jogrend területén támasztott jogos bizalommal összefüggő helyzeteket.
- A felperes emellett a bizalomvédelem és a jóhiszeműség elveinek a megsértésére hivatkozik, amely elvek az uniós jog általános és alapvető elveit képezik, továbbá amelyeket az Európai Unió Bírósága ugyanezen ítélkezési gyakorlatban elismert és megerősített, amely ítélkezési gyakorlat a magánszemélyek részére jóhiszeműen kifizetett összegek visszakövetelésének esetében mindenkor megköveteli ezen elvek tiszteletben tartását.
- A felperes végezetül a tulajdonjog védelméről szóló – az EUSZ 6. cikkben hivatkozott és a Szerződésekkel azonos kötérről rendelkező – EJEE kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkének megsértésére hivatkozik, amennyiben az előírja a követelés fennállását és ennek jogszerű érvényesítését illetően a magánszemélyben keletkezett jogos elvárás védelmét.

2015. január 15-én benyújtott kereset – Olaszország kontra Bizottság

(T-17/15. sz. ügy)

(2015/C 081/35)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselők: P. Gentili avvocato dello Stato és G. Palmieri meghatalmazott)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az „EPSO/AD/294/14 – Tanácsos (AD 6) az adatvédelem területén” versenyvizsga-kiírást.
- a Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az EUMSZ 263. cikk, az EUMSZ 264. cikk és az EUMSZ 266. cikk megsértésére alapított jogalap.

- A Bizottság megsértette a Bíróság által a C-566/10. P. sz. ügyben hozott ítélet jogerejét, amely ítélet jogellenesnek nyilvánítja azokat a versenykiírásokat, amelyek kizárólag az angolra, a franciára és a németre korlátozzák az uniós nyílt versenyvizsgákon pályázó résztvevők által második nyelvként megjelölhető nyelveket.

2. A második, az EUMSZ 342. cikk, valamint az 1/58 rendelet 1. és 6. cikkének megsértésére alapított jogalap.

- A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a Bizottság – azzal, hogy háromra korlátozta az uniós nyílt versenyvizsgák résztvevői által második nyelvként választható nyelveket – gyakorlatilag az intézmények számára új nyelvi szabályozást írt elő, megsértve ezzel a Tanácsnak az ezen a területen meglévő kizárólagos hatáskörét.

3. A harmadik, az EK 12. cikk, jelenleg EUMSZ 18. cikk; az Európai Unió Alapjogi Chartája 22. cikkének; az EUSZ 6. cikk (3) bekezdésének; a személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikke (2) és (3) bekezdésének; az 1/58 rendelet 1. és 6. cikkének, a személyzeti szabályzat 1d. cikke (1) és (6) bekezdésének, 27. cikke (2) bekezdésének és 28. cikke f) pontjának megsértésére alapított jogalap.

- A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a Bizottság által alkalmazott nyelvi korlátozás hátrányosan megkülönböztető jellegű, mivel a hivatkozott normák tiltják az uniós polgárokat és magukat az intézmények tisztviselőire nézve olyan nyelvi korlátozások előírását, amelyeket az intézményeknek a már hivatkozott 1/58 rendelet 6. cikke szerinti – és eddig nem elfogadott – eljárási szabályzatai nem általánosságban és nem objektíven írnak elő, továbbá a szolgálat konkrét és igazolt érdekének hiányában tiltják ilyen korlátozások bevezetését.

4. A negyedik, az EUSZ 6. cikk (3) bekezdésének azon részének megsértésére alapított jogalap, amelyben a bizalomvédelem elvét a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból következő alapvető jogként állapítja meg.
- A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette a polgárok abba vetett bizalmát, hogy második nyelvként az Unió bármely nyelvét választhatják, ahogyan az 2007-ig mindig is volt, és amint azt a Bíróságnak a C-566/10. P. sz. ügyben hozott ítélete hitelt érdemlően megerősítette.
5. Az ötödik, a hatáskörrel való visszaélésre, valamint a pályázati kiírások jellegét és célját érintő lényeges rendelkezéseknek, különösen a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikke (1) és (6) bekezdésének, 28. cikke f) pontjának, 27. cikke (2) bekezdésének, 34. cikke (3) bekezdésének, és 45. cikke (1) bekezdésének, valamint az arányosság elvének megsértésére alapított jogalap.
- A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a Bizottság – azzal, hogy előzetesen és általánosságban háromra korlátozta a második nyelvként választható nyelveket – valójában a versenykiírás és a versenyvizsgán való részvételhez szükséges feltételek szakaszába hozta előre a jelöltek nyelvi készségeinek ellenőrzését, amit a versenyvizsgán kellene elvégezni. Ily módon a nyelvismeret meghatározóbbá válik a szakmai ismeretekhez képest.
6. A hatodik, az EUMSZ 18. cikk és az EUMSZ 24. cikk (4) bekezdésének; az Európai Unió Alapjogi Chartája 22. cikkének; az 1/58 rendelet 2. cikkének és a személyzeti szabályzat 1d. cikke (1) és (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalap.
- A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy – annak előírásával, hogy a részvételi jelentkezéseket kötelezően angolul, franciául vagy németül kell megküldeni, továbbá hogy az EPSO ugyanezen a nyelven fogja a pályázók részére megküldeni a versenyvizsga lefolytatásával kapcsolatos értesítéseket – megsértették az uniós polgároknak az intézményekkel a saját anyanyelvükön folytatott kommunikációhoz való jogát, és végső soron hátrányos megkülönböztetést vezettek be azokkal szemben, akik nem ismerik alaposan e három nyelvet.
7. A hetedik, az 1/58 rendelet 1. és 6. cikkének; a személyzeti szabályzat 1d. cikke (1) és (6) bekezdésének, 28. cikke f) pontjának, és III. melléklete 1. cikke (1) bekezdése f) pontjának; az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésének (indokolás hiánya), továbbá az arányosság elvének megsértésére, valamint a tények elferdítésére alapított jogalap.
- A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a három nyelvre való korlátozást a Bizottság az arra irányuló követelménnyel indokolta, hogy az újonnan felvett tisztviselők azonnal képesek legyenek kommunikálni az intézményeken belül. Ez az indokolás elferdíti a tényeket, mivel nem egyértelmű, hogy a szóban forgó három nyelvet használják a leginkább az intézményeken belül különféle nyelvi csoportok közötti kommunikáció céljából; továbbá aránytalan a nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmához hasonló alapvető jog korlátozásához képest, hiszen az intézményeken belüli gyors kommunikáció biztosítására léteznek kevésbé korlátozó jellegű rendszerek is.

2015. január 21-én benyújtott kereset – International Management Group kontra Bizottság

(T-29/15. sz. ügy)

(2015/C 081/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: International Management Group (Brüsszel, Belgium) (képviselők: M. Burgstaller és C. Farrell Solicitors, valamint E. Wright Barrister)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2014. december 16-án elfogadott, az Európai Unió általános költségvetéséből finanszírozandó, Mianmar/Burmát célzó 2013. évi cselekvési programról szóló 2013. november 13-i bizottsági végrehajtási rendelet módosított mellékletét, és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.